

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos

Szerkesztősej Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

Josipovich lemondása.

Debreczen, december 8.

Josipovich Imre horvát miniszter, ki már régibb idő óta tetszeleg elienzéki álörökben s hol az egyik, hol a másik frakcióval kacsinat, az obstrukció alkalmával, mely a magyar képviselőházban a józan ész fölé kerekedett, annyira belefogódzott a nemzeti párt vontató kötelébe, hogy báró Bánffy miniszterelnök jónak és időszerűnek látta ráütni a bokorra, hogy világosságot hozzon a helyzetbe Josipovich megbízhatatlannak bizonyult, hogy közreműködjék a nagy feladaton, mely a Bánffy-kabinetre vár és így politikai okosság és államférfui bölcsesség volt a miniszter elnöktől, hogy megszabadította magát attól az elemtől, mely csak akadály lenne, mely től a különben minden irányban homogén kabinetet okvetlen meg kellett szabadítani.

Magán beszélgetés útján kijelentette a horvát miniszter, hogy 1899. január 1-én tui nem maradhat miniszter, mert az előre láthatólag bekövetkező ex-lex állapotban miniszter lenni nem akar. Ő tehát a szabadelvű párt ellen ugyanazt a fegyvert használja, melyet a függetlenségi párt az osztrák birodalmi gyűlés ellen használ, midőn az osztrák állapotok alkotmányosságát tagadja és csak az ő felfogása szerint alkotmányosan kormányzott Ausztriával akar szerződéses viszonyba lépni, vagy még csak alkudozást is folytatni,

Josipovich nyilatkozata legyőzhetlen

zavar akart lenni a magyar kabinet számára, de báró Bánffy miniszterelnök megfordította a nyársat és oly erélyesen és erősen használta azt, hogy a horvát miniszter a szabadelvű pártnak már tegnapi értekezletén kénytelen volt lemondását átadni.

Ha nem is lehet tagadni, hogy e komoly pillanatban, mely kétségtelenül várni engedi a dolgok fordulatát, a nehézség jellegével bír az, ha a kabinet kénytelen egyik tagját, habár jelentéktelen is az illető, kidobni a hajóból, — másrészt egyenesen és határozottan hangsúlyozni kell, hogy az egész esetnek nincs nagyobb jelentősége, mint épen egy muló nehézségnek. Ugy a tervezett túl nagy feltűnéssel, mint a lemondástól várt hatással rutul elszámították magukat Josipovich és táncsádói.

Arra számítottak ugyanis, hogy a miniszterrel szolidárisnak fogja magát nyilvánítani a negyven horvát képviselő is. Báró Bánffy miniszterelnök meg is ragadta rögtön az alkalmat, hogy felvilágosítást és bizonyosságot szerezzen magának a horvát képviselők jövődó magatartása felől. Az eredmény, mint legjobb forrásból hitelesen jelentik, teljesen kielégítő, mert ki zártnak látszik, hogy a negyven horvát képviselőnek a szabadelvű párthoz való viszonyában csak a legcsekélyebb változás is történhetnék.

A képviselőház többsége százakra megy és e körülményt csak jelentéktelenül

befolyásolná még az az eset is, ha a horvát képviselők nem nyilvánítanák magukat szolidárisnak a szabadelvű párttal; de ebben az esetben a siker némi látszata de csakis látszata, lenne az ellenzék részén, ha t. i. sikerült volna neki a horvátok kilépését előidézni. Így azonban a horvátok szolidaritásával a Bánffy-kabinet oly hatásos sikert ért el, melyet Josipovich lemondása a legcsekélyebb mértékben sem képes gyöngíteni. A Bánffy-kabinet állása egy megbízhatatlan, mert nem elég állhatatos támasz eltávolítása által tetemesen megerősödött és báró Bánffy azzal az egész morális erővel, melyet a korona és a nemzet szilárd és tántoríthatlan bizalma ad neki, fog egy homogén kabinettel és egy homogén parttal a munkához, hogy végre rendezze a függő gazdasági kérdéseket és az országot egy nagy gazdasági válságtól és politikai megrázkódásoktól megmentse.

Válságos helyzet. A politikai helyzet zavarodásához most már miniszterválság, elnök válság és pártválság járult. Előbb lemondott Josipovich a horvát miniszter: de lemondtak a Ház elnöke és alelnöke Szilágyi és Láng is. A szabadelvű párt pedig bomladozik, mert a Tisza Kálmán által benyújtott törvényjavaslatot a pártnak több kiváló tagja nem hajlandó aláírni s emiatt részben már kiléptek a párt kebeléből, mint Zmmer Kornél, Széchenyi Aladár gróf és Perényi Zsigmond báró: rész-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Klárka vár.

Klárka édes, bocsásson meg.

Nézzé, milyen igaza van a költőnek, ha óva inti az egymáshoz vonzó szíveket: Vigyázzanak, ne legyen közöttük soha nagyobb távolság, mint szerelmes langy nyári estén a mennyire bokráról a rózsailatt elhullámszik vagy legfeljebb a mennyire kaptarából mézért száll a méh: p helyért, magért fészkeről a madár.

A távolság a feledés szülőanyja . . .

Szabó Klárikához így kezdte levelét Gál Jenő.

Tudni kell Gál Jenőről, hogy ő álmodozásra hajló ifju.

Nevét nem látjuk ugyan a hetilapokban, ám azért bizonyosan egyike boldogult Vajda János am ama híres hatvanzárának, a kik kárpátoktól Adriáig — „pengetik, pengetik sirván” . . .

Ide, a rideg nagy metropolisba vagy egy éve vetődött ama kedves kis vidéki városkából, a hol Klárikák is laknak s a melyről

alább még még megtudunk egyet mást fontkezdett leveléből, mely ilyenformán folytatódik:

... Ama búbajos, édes juniusi estéremost emlékszem. — Mikor olyan illatos és zengő volt az egész nagy mindenség, Klárka . . .

A kitárt ablakokon, hogy áradt be a kertből a rózsák és a szegfüvek illata, hogy zengett a Berki Náci hegedűje piros hajnalhasadásig! Gyöngyöző pezsgőtől, vágynakapott gerjedelmektől nekihevült, ragyogó arcuzu csillogó szemü ifju párok mennyit, de mennyit összecacsogtak, mennyit kacagtak ott benn a tánczeremben és ha kimentünk az udvarra, a kertbe, a rózsabokrok, a mandulafák és a barackfák is mennyit beszéltek mennyit kacagtak és mi, Klárka mi ketten ott akkor, ugy-e mennyit hallgattunk! . . .

Valamelyet azért beszéltünk mi is. Én ilyesmit szoltam:

— Majd eljövök, igen Klárka, én eljövök ide azért minden évben, nem lehetetlen, hogy többször is i . . . igen, ez egy csöppet sem lehetetlen. Lássá Klárka, mert nagyon megszoktam ezt a várost már; igazán mondom és tudom, hogy elhoz a vágy ide. Ezek az akáczfás utcák itt, e sárgafalu, duplate-

tős ódon házak zöld zsalugátereikkel, ez a sok szép virágos kert — mennyi a rózsák és a szegfü itt! meg a vasuton túl az ér a füzzel és a nagy rétség — szóval nagyon kedves itt minden . . .

— Kegyed, Klárka — emlékszik — ? ilyenformán:

— Nagyon kedves, igen. Kivált a virágos kerteket dicsérik. Ez nincs meg mindennütt Balogh hadnagy is kismelte ezeket, pedig ő már sok városban megfordult. Ő is olyan nehezen vált meg a mult héten innen és ő is eljön majd, igen . . . De ugy-e a mi kertünk is kiváló? Balogh a tearózsákat nem győzte eléggé magasztalni. Köttem is neki egy csokrot. Maga is ugy találja Végh? Szereti a tearózsákat szintén? . . .

Az a csokor, édes Kléri, a mit más nap nekem kötött, itt hervadt el az asztalomon

Egy hétig tartott a haldoklása és addig igazán mindig is terveket szőttem: a korcsolya bálra megyek le, nem, az még igen messze van — szüretre . . . igen, igen. Ámbár nem tagadom, hogy egyszer másszor a hadnagy urhoz került testvéreiket is eszembe juttatták ez érdekes rózsák. De egyre fonnyadoztak, hervadoztak.

ben pedig ezután hagyják ott a Lloyd épület belüli klubot. Ezek közt emlegetik Chorin Ferenczet, Semseyt, az Andrássyakat, Csáky Albin grófot, Györfly Gyulát, Hieronymi Károlyt, sőt Szilágyi Dezsőt és Láng Lajost is még másokat. Az ellenzéki pártkörök a törvényen kívüli állapotról szóló törvényjavaslat hírére a kormány elleni leghévesebben támadást határoztak el. Ma este a nemzetipárti függetlenségi párt is értekezletet tartanak s itt állapítják meg a legerősebb fegyverekkel vivandó obstrukció részletes terveit. Azt beszélnek az ellenzéken, hogy ha Bánffy Dezső a felhatalmazási törvényjavaslatot a Házban bevetészi, minden tárgyalást le lehet tenni és tesznek.

A horvát bán jubileuma. Zágrábban Khuen Héderváry Károly gróf tegnap ünnepelte horvát bánágának tizenöt éves évfordulóját. A horvát bán ez alkalommal kiváló ovacziókban részesítették a hivatalos és katonai körök. A tartománygyűlés nevében, minthogy Sztankovics Dániel elnök beteg, Francisci Henrik elnök, Zágráb városa nevében Mosinszky polgármester, a zágrábi törvényszék részéről Rakodczay törvényszéki alelnök és a horvát kormány részéről Klein A. és Pavics A. osztálytanácsosok üdvözölték a horvát bán. A hadsereg részéről Salvator Lipót főherceg és Bechtolsheim Antal báró, hadtestparancsnok tisztelegtek.

A kiegyezés Ausztriában. Az osztrák kiegyezési bizottság Bécsben ma folytatta a vámszövetségnek a konzultációkról szóló X. cikkének tárgyalását. Kaiser sajnálja, hogy a konzultációkban nincsenek mezőgazdasági, iparos és mérnök szakértők. A konzulokat el kell látni ilyenmő jogokkal és eszközökkel, hogy termelésünk és kereskedelmünk érdekeit a külföldön megfelelőleg megvédjük. Gondoskodni kellene róla, hogy a konzultációk közbenjárásával óvják a lakosságot a kilátás nél-

A takarítónőm már nagyon duzzogott, zsörtölődött is miattok s egy szép reggel ezután mikor hazulról távoztam, kegyetlenül kidobta a szegény kis halottakat.

Hanem egy két levél belekerült valahogyan Heine versei közé, a „Dalok könyvé”-be.

Biztosan tudom, hogy abból való, mert az időtájt sokat forgattam ezt a könyvet. — Azóta a szekrényemben pihent, már a por is vastagon megtelepte, de tegnap megint elővettem.

És — őszinte szólok, Klárka, — amaz ákáczfás utcák, a virágos kertek, a zöld zsugáteres házak, a füzes, a rétség... és a kegyed édes, szelid képe ekkor tűnt elibém hirtelen, de úgy, mint sötét, mély tengerfenékről valami elátkozott város, elátkozott, elfeledett királyleány...

És megdöbbentem és nagyon nyomorultnak éreztem magam.

Némi csitítónál ugyan okoztam a távolságot, melyről a költő szól, meg különösen a Balogh hadnagy rózsáit. És igazán, ha kivált ez utóbbiak nincsenek, vagy legalább, ha nem szólt volna róluk, akkor Klárka — csak hogy tud is kegyed titkolózni — akkor ugye lehet mégis minden másképp történt volna.

— De Balogh Bandi talán... igyekeztem hamarjában vigasztalódni.

Ő most itt főhadnagy.

kül való kivándorlástól és a megszorult kivándorlottaknak lehetővé tegyék a hazájukba való visszatérést.

Országgyűlés.

Budapest, december 7.

Nagy napokat él megint a Ház: izgatott, lüktető élet pezseg a folyosókon. Azoknak a bizonyos csoportoknak megalakulására nincsen hely. Egy tömör massa hullámszerű végig a csarnokokban, mint egy hullámszerű kavarogó tenger Mindenfelé az a kérdés hangzik; Hányan? Kétszáz! Még többen. Természetesen és a válaszok a Tisza Kálmán által benyújtott törvényjavaslat aláírásra vonatkoztak. Az már bizonyos hogy a szabadelvű párt többsége magáé a javaslato. Most azok felé fordul a kíváncsiság, akik a javaslato nem írták alá. Ellenzéki kombinációk száz ilyen törvényhozásban reménykedtek, de már az ülés eljén megalkudtak harmincz ótben.

Megszólt a beszéltető esengettyű hangja feltárltak az ajók és a szőnyeges lépcsőkön mint eleven patakok áramlott be a törvényhozás.

Láng Lajos ül az elnöki dobogón: míg a jegyzőkönyvet olvassa Molnár Antal. zsi bongás önti el a termet, de egyszerre feszült figyelem támad mikor Láng a következő bejelentést teszi:

Bemutatom a tisztelt Háznak Szilágyi Dezső levelét, melyben a képviselőház elnöki állásról lemond.

Rakovszky István, akit már állva talált ez kijelentést; Hát már ezt is kimarták? Es elmondván a rövid de harsány szónoklatot, leült.

— Eljen Szilágyi! zugnak dörögve balról.

A lemondást nem fogadjuk el! kiáltá Bartha Miklós.

— Kárjuk a levél felolvasását! hangzik mindenfelől. Minőn mondatát a levélnek tápsal fogadta a balmező: de belevegült az éljenezésbe a jobb oldal is. A mire csodálatosképpen a bal oldalon halkabb lesz az ovaczió.

Most megszólal Láng Lajos: Be kel, jelentenem a t, Háznak, hogy mi után a ház t. elnöke lemondott én se maradok

A multkor asztalomon találtam névjegyet és lakása címét. — Illendő úgy is, hogy meglátogassam. Talán hallok tőle egyet-mást.

Nagy zaj volt a szobájában. — Valaki mintha ösmerném, erős bariton hangon beszélt odabenn, más az orfeum-hölgyek ama sajtáságos kiállhatatlan ropogós némeiségével. Sarkantyú pengett, kard esőrgött, üveg esengett...

Eh nem megyek be most.

Valakinek a poharába nem juthatott az utolsó töltésből, mert Bandi — mikor sarkon fordultam, hogy távozzam nagy zajjal idegesen tárta ki az ajtót s dühösen kiáltott az inasa után, a ki akkor döcögött fel a hátulsó lépcsőn három üveg pezsgővel.

Most is csodálom, hogy ki nem szorították belőlem a lelket ölelésükkel. Először Bandi azután Krügen báró, a daliás tiszthelyettes rohant meg, a kit most az őszszel léptettek elő.

Azért jött fel éppen, hogy itt ünnepelje meg ez örvendetes eseményt, mert — a hogy mondja, csak itt lehet igazában, amugy huszárosan — ünnepelni! Óvé volt amaz ismerős bariton.

Krügen mindjárt újságot kezdett:

— Egyre unalmasabb az a fészek, barátom, már igazán türelhetetlen. Mióta Berkes hadnagy a sápadt Mohay Olgát megszöktette

meg ez állásomban. Nem akadályozhatom meg ugyanis, hogy az új elnök olyan alelnökökkel kerüljön össze, ki a házszabályokat vele azonos szellemben értelmezi. Forma szerinti lemondásomat be nem jelentem, mert a székes tisztársam tudvalevőleg beteg és a míg ő e helyet el nem foglalhatja, én maradok. Mihelyt azonban ez megtörténik, én is lemondok.

— Eljen Láng! zug megint a baloldal. — Nem fogadjuk el, kiáltja most harmadszor Bartha Miklós.

A bal oldal zug és éljenez. Egymásután szólalt fel Kossuth Ferenc és Polónyi Géza. kiellentvén, hogy párjuk a lemondást nem fogadják el.

Bánffy Dezső k. miniszterelnök állt most szólásra. A mint felemelkedett, a bal oldal roppant zsvajban tört ki. Ugyanaz a jelenet, amelyet az elleuzék Fejérváry báróval elkövetett, most megismétlődött. A jobb oldal energikusan tiltakozik, amire percekbe kerül mig a rengeteg zsvajon erőt vesz az elnöki esengettyű.

Csend lett volna csak Polónyi, Bartha Miklós nem voltak hajlandók abba hagyni a lármát.

Az elnöki esengettyű állandóan szól. Az elnök egymásután utasítja rendre Polónyi Gézát, Bartha t, Kubikot, Ivánkát.

— Nem helyes dolog, amit az urak tesznek, fordult komoly intelemmel Láng Lajos a bal oldal felé, — mert arra indíthatja a tul oldalt, hogy hasonló fegyverekkel éljen.

A miniszterelnök erélyesen tiltakozik azon vád-ak ellen, melyeket Kossuth és Polónyi felhoztak.

Én megkértem Szilágyi Dezsőt — végezte a miniszterelnök, álljon el szándékától, de miután ezt tenni hajlandó nem volt, indítványozom, fejezze ki a Ház legnagyobbsajnálata az elhatározása miatt.

A jobb oldal helyeselt, mindaddig mig Apponyi szólásra nem jelentkezett: Ekkor óriási lármában tört ki.

— Eláll!

— Ki vele!

— Üljön le!

— Nem hallgatjuk meg, zugta a jobb

lehetetlen minden kaland, de még a közeledés (Igaz Klárka?) fut a fehérnépféle az uniformistól, mint az ördög a tömjénfüst elől.

— A Mohay Olgát?

— Még nem is tudod? Azt.

— Megszöktette?

— Ne ne szörnyűkődj, ez még nem lett volna baj, hanem egy hónap mulva fölpakolta a vasntra és visszaküldte mindenestül, az az hogy nem egészen... De meg nincs is már valamennyire való leány, akiért érdekes volna.

— Hát a szép Dabasy leányok, — vágott közbe Balogh, aki éppen kocizott Madam Lolóval, — a Viola meg a Mártha?

— Azok is férjhez mentek, képzeld, Viola valami tisztecskéhez, Mártha meg egy lutherános paphoz, a ki diákkorában nálunk volt koszon. Persze sub titulo, „régii olthatatlan szerelem“... amely azonban erősen medvetermészetű lehet, mert a legenyhébb számítás szerint hét esztendeig — a tiszteletes ur káplánkodásának hét szük esztendeje — érzéktelen téli álmodott. De a ravasz Dabasyné a sültkrompli vacsorát is hercegi grandezzaival tudja elkölteni.

— Hát ki még? Horthy Paula, a kis aranyos az sincs már. A vén Horthy esődbe jutott s egy szép napon minden pereputyostul együtt eltűnt a láthatárról.

Az egyetlen Szabó Klárka volna még ha volna.

oldal, úgy hogy Apponyi hosszú ideig szóhoz sem juthatott.
Végre sikerült az elnöknek a csendet helyreállítani.

Dreyfuss története.

deczember 8.

A szerencsétlen Dreyfus kapitány ügye nemcsak kíváncsi érdeklődést keltett a világ minden nemzetében, hanem komoly részvétet is az étve eltemetettnek családja iránt.

Sok százezerre megy azon leveleknek a száma, melyek 1894. óta, de különösen a Dreyfus-ügy föllevenítése óta Dreyfusnéhoz intéztek.

Ugy gondolkoztak ezen részvétnyilatkozattal, biztositással és bátorítással telt levelek írói, hogy a nagyvilág osztatlan érdeklődése és részvéte talán enyhíteni fogja a szegény özvegy fájdalmát.

Helyes, igazi pszichológiai alapra építettek a levelek írói ezt a számításukat.

Ha valamit a részvétel alapján meg lehet osztani, úgy a fájdalom az. Nem szószérinli megosztás az, hanem abban a tudatban rejülő vigasztalás, enyhítő ir, hogy az ő vesztése fölött sokan, mások is fájdalmat éreznek.

És ezek a résztvevők tulnyomó nagy része olyan emberek, többnyire gyöngéd lelkű, igazi érzéssel megáldott nők, a kiknek Dreyfusné soha hírét sem hallotta. Annál közvetlenebb, igazibb az ily önkéntelenül megnyugtató részvét.

De hát azok a levelek, a melyek között nem egy hazai résztvevők tollából származott, alig jutott el Dreyfusné kezeihez csak egy is.

Miként a leghitelesebb forrásból tudjuk, ezeket a leveleket — ha külföldről származtak: visszaküldték ezzel a megjegyzéssel: *«L'adressée est inconnue.»*

Ha pedig Franciaországból származtak, egyszerűen eltűntek.

Hogy ez az eltűnés mit jelent, arról minden ember könnyen tisztába jön, a ki az épen francia eredetű intézményről, a «cabinet noir»-ról hallott valaha.

Hát az, hogy a francia posta miképen szolgálja a francia alattvalóknak államig elvállalt érdekeit: az ő belügyi dolguk.

— A Klárka, nos . . .

— De sz még valóságos zárda szüzzé lett egy héten egyszer mutatja magát. akkor is a templomba megy a mamájával. Se séta, se multság, nem is fogadnak egy idő óta. Azt mondják, hogy már valakije van a kicsikének, valakire vár.

— Hehe! No lám, kaczagott bele a pohárcsengetésbe Balogh, — most jut az eszembe persze, persze . . . No tudjátok, úgy volt, hogy én mondtam valami ostobaságot a kicsikének, mikor eljöttem onnan. Leróttam az adóságomat gavallérosan egy pár ócska bókkal, azért a sok kedves kitüntetésért s a kis liba készpénznek vette. Hallott ilyet, madame? . . . Egy csokrot is adott Klárka, a legszebb tearózsáit szedte le. Azokat is ott felejtettem a vasuti kocsiában, hát még az igéreteimet! S ő vár, a kisz ostoba, mert engem vár bizonyosan engem.

Krügen rászólt:

— Nana főhadnagy ur, kissé elbizakodott vagy, nem lehet tudni.

. . . Klárka, édes, ha megmondaná és ha megtudná bocrátni!

*
Természetes, hogy ez a levél soh'sem jutott Klárka kezébe.

Lampérth Géza.

Hanem, hogy a külföldről érkezett, tehát nemzetközi jellegű küldeményeket, mint kézbesíthetleneket «a czimzett ismeretlen volta» ürügye alatt visszaküldi: ehez a nemzetközi postaegyezményt aláírt minden államnak volna szava.

Hogy Dreyfus Mathieu kapitány felesége a párisi postahivatalok előtt ismeretlen legyen: ezt nem hiheti el senki sem.

És ha az ő czimzetre érkezett postaküldemények «a czimzett ismeretlen» megjelöléssel érkeznek vissza: ez a francziák részéről a nemzetközi postaegyezménynek világos és tudatos megsértését jelenti, ami miatt minden szerződött államnak tiltakoznia kell.

Bármily nagyfontosságú politikai ügynek tekintse Franciaország az elítélt Dreyfus ügyét, az el nem ítél, sőt nem is vádolt Dreyfusnénak levelezéseire semmi megszorítást ki nem terjeszthet.

Ha teszi ezt a belföldön föladott küldeményekre: csak a saját alattvalóinak jogát sérti; de ha a külföldön föladott küldeményekre vonatkozólag teszi: a nemzetközi jogot és pedig közelebbről a Magyarországon az 1892. XI. törvényben beczikkelyezett Egyetemes postaszervezést sérti.

Művészeti élet a vidéken.

Önök méltán kérdezhetik: minek beszélni arról, a mi nincs? Vagy talán létezne igazán művészi élet a vidéken. Hiszen tudjuk mindnyájan, hogy eltekintve a tengődő színésztől, nem istápolják a művészetet, ha csak a rajztanítást az iskolában, no meg néhány városban a dalárdák énekét nem tekintjük annak.

Minálunk a vidéken a zenét kizárólag a cigány képviseli, a képzőművészetet pedig . . . Ennek mostoha sorsát elég szomorúan hirdeti az a sok heliogravure, meg színnyomatu kép, melyelyen még az előkelőbb osztály szalonjaiban is találkozhatunk.

Fájdalom, nem virágozik minálunk a vidéken a művészeti élet, mert nincsen kifejlődve a művelés. Sem az uraknál nincs, sem a népnél. Színházba még, úgy a hogy, eljárnak az emberek, s nem sajnálják a pénzt valamely sikamlós operett-előadástól, egyébként az alsóbb osztályok néha még érdeklődnek a «Rocamboles» meg «Monte Christie» féle rémdarabok iránt, de a remekírók darabjait rendszerint üres széksorok előtt játszóknak le, ha játszóknak.

Megesett ugyan, hogy a fiatalabb Salvini néhány városban zsufolt házak előtt játszott, bár édes kevesen értették szavát. De ne tessék gondolni, hogy ehez a művészethez volt valami köze. Elmentek oda az emberek s adták a lelkes műértőt, hogy ismerősek ott lássák őket. Egyébként a műpártolás az uraknál csak a hölgyek iránt nyilatkozik néha, bizonyos formában, melynek szintén semmi köze a művészethez.

A zenei kultúra letéteményese nálunk a cigány, Ő az, a ki arra vállalkozik, hogy nevelje a közönség jóízletét, amennyiben elhanyagolva a nemzeti dalok kultuszát, össze-vissza játszik valczereket és polkákat, sőt opera-részleteket, átgurván ezeket az ő fogyatékos lelki föfogása szerint s a felismerhetlenségig kivetkőztetvén őket eredeti formájukból. Itt-ott a magasabb műfaj gyengéd (bár gyenge) ápolást nyer a katonai zenekarok részéről, melyek hangversenyeik műsorában a komolyabb zenét is szóhoz juttatják.

Egyik-másik nagyobb városban a szingazgató merész ember s operett személy-

zetével előadja a komoly operát is, nagyobb vagy kisebb sikerrel. Míg azonban lenézett német vagy olasz szomszédainknál minden csak némiképp tekintélyes vidéki városnak megvan nemcsak a maga állandó színháza, de állandó operája is, mely nélkülözhetetlen gyülekehelyét képezi a város előkelőségeinek: addig nálunk az opera még mindig az a mostoha gyermek, kinek csak ritkán szorítanak helyet az élvezetek műsorában. Még kevésbé lehet szó hangverseny-életéről, ha csak olyannak nem tekintjük a dillettánsok, vagy valamely iskola növendékei által alkalom adtán rendezett előadásokat. Kiváló művészek azonban, ha vidéki hangverseny-köruttra vállalkoznak, többnyire defeczittel zárják le számlájukat.

Mindamellett a legmostohább elbánást mégis csak a képzőművészet sínyli. Hiszen nem történik semmi, a mi a nagyközönségnél felébreszthetné a fogékonyságot a festészet, a szobrászat remekei iránt. A vidéknek nincsen alkalma, hogy izlését mivelje, képezze szemlélés által, a legtöbb vidéki város teljesen híján van minden muzeumnak, képtárlatnak, s a hol létezik is, eldugva valamely középület zugában egy muzeumnak csufolt gyűjtemény, ez nemcsak szegényes, de alig látogatott hely.

És míg minden akár csak közbeszólásai által feltűnő országgyűlési képviselő neve országos ismeretségnak örvend, — létezik igen sok tekintélyes megyei uraság, ki előtt sok világszerte nagyinak elismert művész neve csak ismeretlen, ü r e s f o g a l m a t jelent.

Belátta ezt a visszasságot a kormány is, s a műbarát kultuszminiszter iparkodott is rendeletekkel odahatni, hogy ébressze a kedélyekben a művészet iránti szeretetet s jótékonyan hasson a művelés fejlesztésére. Csakhogy az ilyesmit nem lehet létrehozni pusztán rendeletekkel. Nem elég néhány tanferfiu buzgósa, némileg oktatni a fiataltságot. Utóvégre ez a fiataltság csak a jövőnek reménye, nekünk azonban a jelenben kell cselekednünk, ha azt akarjuk, hogy művészi kulturánk némiképp lépést tartson a művelt nyugattal, hol a művészei élet virágzását sok század gyöngéd ápolása és áldozatkészsége segítette elő. Az idegen, ki eljön országunkba és nemcsak a főváros büszke palotái közt marad, hanem felkeres bennünket a vidéken is, hogy közelebből szemlélje nemzeti életünket, kulturánk érverést, méltán csodálkozik művelésünk szomorú elmaradottságán.

Ez az ország, mely oly gazdag természeti kincsekben, melyről büszkén mondjuk Petőfivel, hogy ez a bokréta az Uristen kapuján; ez az ország, mely néhány évtized lázas munkájával helyreépítette a hosszú évszázadok alatt, önhibáján kívül elkövetett mulasztásait; ez az ország, melynek fiai oly lelkesek, leányai oly szépek: még sem lelkesül eleget a szépért, hogy méltó hajlékot adjon a művészetnek. Pedig a művészet iránti szeretetnek benn kellene lakni minden szivben, mert a művészet az erkölcsnek támasza, a vigasztaló a balsora közepette is. Nemzet, mely szivében ápolja a művészet iránti szeretetet, nem pusztulhat el, mert van, amin emelkedhetik, ha le van sújtva; de barbár nemzet, ha elfajul: rohamosan indul a végromlásba, s nincs, mi feltarthatná tönkre jutásában.

A társadalom kötelessége tehát, hogy

karöltve az állammal s a művészekkel, mindent megtegyen a művészet fejlesztésére. — Rendezünk tárlatokat, kiállításokat, eleinte bármily szegények legyenek is. Oktassuk népszerű előadásokban ne csak a fiatalságot, hanem a nagyközönséget is, s ébresszük a szép iránti érzékét és hajlamát. Az állam pedig tegye alkalom adtán a vidék számára könnyen hozzáférhetővé a fővárosi tárlatokat, az olcsó kéjvonatok létesítésével, hiszen a gőz felett korszakában már nem létezik távolság. A művészek pedig rendezhetnek vándorkiállításokat; s ha gyakrabban találunk vevőt képekre, olcsóbban is adhatják őket. S ha majd kiki tehetsége szerint áldoz a művészet oltárán, s örökbecsű műtárgyakkal is gyarapítja otthonát; ha lelkében él a fogékonyág a szép iránt: akkor majd nem kell szégyenkezve bevallanunk, hogy a sok jóval megáldott Magyarhonban, fővárosán kívül, sehol nincsen művészi élet.

NAPI HIREK.

Debreczen, 1898. decz. 8.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— december 8. —

— Hűvös, — Száraz — Ködös. —

Az első jogász táncz-estély.

— december 7.

A Margit-fürdő őszi csendjét szokatlan zaj verte fel tegnap este. A debreczeni tess jogászok tartották segély-egyletük javára első tánczestélyüket.

Carneval herceg első hírnökét, az ideit elit mulatságok megkezdőjét régen várták már Debreczen és vidékének szép leányai és a várva-várt estély tegnap este megérkezett.

A Margit-fürdő tánczterme szokatlan fényt öltött ez alkalomra. A kollegium dísz ruhás kapusa büszkén állott őrt a tánczterem ajtaja előtt és alig győzte nyitogatni az egymásután sűrűn berobogó fogatok ajtajait, melyekből mosolygó leányok, Debreczen legaranyosabb hölgyei szállottak ki.

Éjjeli tíz órára oly fényvel lepték el az ugyis szépen feldíszített és pazar világítású táncztermet, hogy a néző szemé elbágyadt a túlarúd fénytől és csillogástól.

Az ifjú leány szívekben boldogság ült, melynek jelei feltűntek a rózsás arcokon. Csak a kik most léptek először a »nagy« leányok közé, azok szívét tölté el az első fellépés aggodalma, de csak egy-egy percig! A debreczeni jogászok nem olyan fiúk, hogy ne lennének képesek még egyszer annyi hőlyget is mulattatni, mint a mennyi megjelent. A fáradhatatlan rendezők szinte szárnyakat öltöttek, egyszer egyik, majd a másik hölgynek mondtak egy-egy ügyes bókot, mindeniket megörvendeztettek egy-egy szép tánczrenddel, mely rendes debreczeni indexet ábrázol miniatur kiadásban az index szokott rovataival és végül abszolutoriummal, mely illető hölgy nevére van kiállítva az összes rendezők nevében, a főiskola kisértet pecsétjével.

Mikor aztán a Magyarok zenekara rázendített a talpalá valóra, suhogott a selyem, repült a frakk, dobogott a szív, mert a jogász multság sok édes álom kezdetének színhelye...

A megjelentek közül a következők neveit sikerült feljegyeznünk.

Asszonyok: Dzurilla Jánosné, Bechert Manóné, Kölcsey Ákosné, Lasz gallner Kálmánné, Zádor Lajosné, Zalay Márkné, Dienes Barnáné, Kölcsey Sándorné, Pünkösdy Ferenczné, Nánássy Lajosné, Fráter Zoltánné, Szabó Antalné, özv. Buzás Elekné, Czirnusz Lajosné, Dóczy Gedeonné, Tóth Aurélné, Naszády Istvánné.

Leányok: Dzurilla Paula, Bechert Ilona, Lasz gallner Böske és Móra, Zádor Vilma, Kaszaniczky Margit, Zalay Ilon és Emma, Dienes Klára és Rózsi, Kölcsey Hella és Ilona, Pünkösdy Gitta, Nánássy Viola, Fráter Irma, Szabó Ilona és Gizella, Buzás Ilona, Czirnusz Anna, Kovácsy Sarolta, Dóczy Ilona, Kepes Szeréna, Baróthy Gabika.

Az estélyt megtisztelte megjelenésével gr. Dégenfeld József főispán is.

A fényes est sikere buzdíthatja a hölgyeket, hogy a következő tánczestélyeken is megjelenjenek, s hisszük is, hogy a kik a tegnapi estélyen megjelenvén jól eltöltött idő kedves emlékével távoztak, nehezen várják a következő tánczestélyt, merthát csak ugyan ügyes fiúk a debreczeni jogászok!

— **Mária ünnep** A kath. egyház ma csütörtökön üli meg a karácsony ünnepekörhöz tartozó első ünnepét: **Mária születését**. Ezen ünnep annak emlékére van elrendelve, hogy Gábor arkangyal megjelent Mariánál és hirdeté, hogy fia fog születni, ki Jézusnak hivatik. A mai ünnep alkalmával a r. kat. templomban ünnepi szentmise volt.

— **A hamis borok.** Az egész országon nagy felindulást kellett a pécsi borhamisítók ügye mert a pécsi Engelen egész országot elárasztotta pinczéiben szüretelt pancsaival. Adta olcsón, vették is a koresmárosok javában s adták a mérget méreg drágán. A hamisítás kitünése óta napról-napra újabb adatok jönnek felszínre és nem csaló-dunk, ha azt véljük, hogy az Engel czégedebreczeni ieket is boldogította a mintaműboraival. Egy Búrger Márton nevű kresekői nagy birtokos (Alsó fehérvármegye) szintén beleártotta magát a borsinálás mesterségébe, de rajta vesztett. A főszolgabíró megbüntette, az alispán helyben hagyta, a miniszter nem csak megerősítette, de még toldott is a büntetéshez jó esomót. Búrger ur ülni fog egy napot, és körülhél hármezeröttszáz forintot a mit csak nem egészen (1200 forint kivételével) a községi szegény alapra fordítanak.

— **Városháza átalakítása.** A ködös hideg idő daczára serényen folyik a városháza hátsó részének renoválása. A régi tetőt az egész oldalon lebontották, s helyébe a felemelt falra már rá helyezték az új tetőzetet. Ha a sürgősebb munkával készen lesznek, a mi a jövő hét folyamán bekövetkezik, az építkezés folytatását tavaszra halasztják.

— **Vasut megnyitás.** Előkelő kis társaság utazott ma el városunkból egy 8 óraker indult külön vonaton, hogy résztvegyenek a p-ladány füzes gyarmati új helyi érdekű vasut megnyitásán. Budapestről a fővállalkozó Pollák A. ur vezette a társaságot, a debreczeniek pedig Berger Jenő építész mérnök. A kitünő társaság este városunkba érkezik s a „Biká"-ban lesz estebéd.

— **Krumpli tolvajok.** Csath János póstakerti szállójában közel a házhoz egy nagy krumpli verem van, melyben az ősszel felásott nagy esomó krumplit őrizik. Tegnapelőtt éjjel különben csendes udvart zaj verte fel. A kutya erősen ugatott, egy ember pedig esititgatta, Csath János egy hatalmas doronggal felfegyverkezve kirohant az udvarra s akkor látta látta, hogy a krumplis vermet fesegetik. Hatalmas kiáltásra a tolvaj ur megugrott, s így Csath János krumplija pedig megmaradt a télire csemegének.

— **Suppé reputációja.** Tegnap a debreczeni színház titkára B. J. ur tönkretette Suppé reputációját. Adták ugyanis a Gascognei nemest, mely 3 felvonásos operának volt jelezve a szinlapon. A közönség élvezett, élvezett, s mikor a függöny harmadszor is legördült jórésze eltávozott. Szerintük az igaz a mit a szinlap mond. Ha három felvonás, hát legyen három, a harmadik után haza kell menni.

Két ezivis is végig nézte a három felvonást s a harmadik után természetes dolog, hogy felkeltek s hazamentek. Menetközben megböki egyik a másikat.

— Halja komám?!

— Mi az na!

— Nagy bolond volt a ki ezt a komédiát csinálta! Hiszen ez olyan fületlen farkatlan dolog, nincs vége.

Hát bizony vigye el az ördög nincs vége. De hát hiszen örökre hunczut a nimet még ha ha francia is.

Igy tárgyalta le a szinlap korrektora miatt két ezivis a jó gascognei nemest. s ezzel egyetemben a Suppét is.

— **A csiriz is.** Talán nem is ismeri mindenki a csirizt, a mely pedig nagyon nevezetes szerepet visz a lábtyü művészek kezeli között. — Csiriz nélkül nem lehet csizmát s cipőt készíteni s az ép úgy kell, mint a falrakashoz a málter. Hát kérjük szeretettel az a tisztelt csiriz is rakonczatlankodni kezd ebben a bomlás hajlamokkal dicselkedő obstrukciós világba és megdrágult. Egyszer azért emelték okos spekulációra mert, a buza volt drága. Most meg, hogy olcsó a buza, azért e mellett még a buzába állítolag esekély a csiriz tartalom. És 10 forinttal drágább a csiriz métermázsája. A megrágalmazott buza bizonyosan nem fog a csiriz kereskedőktől elégtételt kérni No de, hogy még a csiriz is ilyen lehessen!

— **Zeneestély.** A debreczeni zenekedvelők köre által a zenede dísztermében folyó 1898. évi december hó 11 én vasárnap rendező első hangversenye a következő műsorral tartatik meg. 1. Beethoven L. 18 mü 4. sz. Vonós négyes C. moll. Előadják: Márton Imre (hegedü), Friedman Józsei (hegedü), dr. Ujfalussy József (mély hegedü) és Kövy Lajos urak (gordonka). 2. Scharvenka, B. moll zongorahangverseny. Scherzo. Két zongorán előadják: Krummel Elza és Margit urhölgyek, zongoraművésznők. 3. Schubert — Wilhelmj. Ave Mária. Brahms — Jóachim Magyar tánczok. Hegedün előadja: Friedman József ur. zongorán kíséri: dr. Láng Sándor ur. 4. See-ling. 2 mü. Loreley. Dhopin Fr. 42 mü. As. dur keringő. Weber K. M. 23 mü. Perpetuum mobile a C. dur szonátából. Két zongorán unisono előadják: Krummel Elza és Margit urhölgyek. 5. Gounod K. Faust dalmübel az ékszer ária. Énekl: Adamek Irma urhölgy. zongorán kíséri: dr. Láng Sándor ur. 6. Erieg E. 43 mü 6. sz. A tavaszhoz. Henselt A. 2 mü. Madárcsicsergés. Chopin Fr. Tarantella. Két zongvrán előadják: Krummel Elza és Margit urhölgyek. A műsor egyes számainak előadása alatt az ajrók zárva tartatnak. A 3-ik és 4-ik szám között 10 percznyi szünet. Kezdeté este 7 és fél óraker pontban.

— **Mese egy házról.** A zenebona Tamás háza a legcsinosabb volt az egész utcában. Azaz hogy dehogyan volt. Az az most is úgy néz ki, mintha minden héten újra festenék

pedig azóta, hogy Zenebona ur elvette Zenebonáné asszonyt, csak akkor kerül le róla a felszálló porréteg, ha a fellegek megsokalják.

Az ember, ha így hirtelen Zenebona ur nevére gondol, menten azt hiszi, hogy abban a csinos házban csakugyan nagy zenebona honol. — Pegig nem úgy van. — Az a ház valójában egy csendes fészek, valóságos egy paradicsom, szerelmesei háza.

Ezt a titkot eddig senki nem tudta, ma már az egész utca beszéli. — Ugy történt az eset, hogy Zenebonának kanárija valahogy kiszabadult a kalitkából és átrepült a szomszédba.

Menten nagy riadalom támadt a szerelmesei háznak lakói között is Juczit, — a kedves virgoncz szobaciezát át küldték a kanáriért.

Juczi együtt hajszolta a kis madarat a szomszédok huszárijával: Pistával.

— Lelkem, Juczi — szólta neki a Pista csak most látom, milyen szemre való teremtes vagy te.

— Az bizony lelkem megláthatta volna előbb is.

— Látod lelkem Juczi, ott hagyhatnád te a helyedet, de szívesen feleségül vennék.

— Soha se hagyom biz én

— Hát olyan jó helyed van.

— Nagyon jó A fizetésem nem nagy, de mellékkeresetem van furesán.

— Mellékkereseted?

— No igen. Tudja, a nagyságos asszony mindig egy forintot ad, ha eljön Zónai Aladár ur.

— Az is valami

— A nagyságos ur pedig szintén egy forintot ad, ha a gubernantné csókolózik, hogy ne szóljak semmit. En meg tudja lelkem, mindég meglátom.

— Szemes egy virágszál vagy.

— Aztán a gubernantné minden hónap e'szején hét forintot ad, hogy ne szóljak semmit a nagyságos urnak, mert ő meg a nevelővel csókolózik,

— Ne mondd.

— Aztán meg hagyjuk bizony a maga ajánlatát, hiszen az a hasznom is meg van, hogy helyben az imádottam. A nevelő meg az én vőlegényem.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mind azon rokonnaink, jó barátaink, az önkéntes tüzoltó testület tagjai s általában a nagy érdemű közönségnek, kik felejtethetetlen jó leányunknak folyó hó 5-én tartott végtisztességét: elénél meg jelenni szívesek voltak s ez által bánatunkban osztozva, fájó szívünkre gyógyírt hinteni igyekeztek — nem különben Kernáts Gyula te metkezési intézet tulajdonos ur, ki a temetés körül tett intézkedései által teljes megelégedésünket kiérdemelte — fogadják ez uton is legforóbb köszönetünket. Debr. 1898 december 7. **A. Nagy József és neje.**

x **Fontos újítás** meghonosítására s elterjesztésére nyújt alkalmat a debreczeni légszuszogó, melynek hirdetésére ezennel felhívjuk a közfigyelmet. A légszuszogó való tüzelést értjük, fűtés és fűtés céljaira, mely külön elmes szerkezetű konyhában s vaskályhában történik, a légszuszogó való fűtés, egyenlő költség mellett fölöslegessé teszi a fűtő anyag hurocolását, a begyújtás nyugét, megszabadít a koromtól és füsttől. A légszuszogó fűlő kályha előnye különösen: a szobának kitűnő szellőztetése a fűtés s á l t a l, — a melegségnek egyenlő megosztása a padlózatától fölfelé: takarékoság az elillanó gázok fölhasználásával: föltétlen tisztaság és kényelem: a fűtés által kiszáritott szobai levegőben a szükséges nedvesség visszapótlása: a fűtés könnyű s megbízható szabályozása; este kandalószerű nyájas világítás. Mint értesülünk, már is van városunkban egy pár ilyen kályha föllállítva s a közönségnek alkalma nyílik az előnyükről való személyes meggyőződésre, bár a légszuszogó telepén az igazgató az érdeklődőknek mindenkor szívesen szolgál teljes tájékozással.

— **Mit vegyünk a férfiaknak Karácsonyra.** Határozottan a legalkalmasabb, karácsonyi és újévi ajándékok férfiak részére **Schwartz Dániel** lajtékpipa metsző üzletében a Bika

szálloda épületében, kaphatók u. m. c s a k i s v a l ó d i t a j t é k p i p á k és szipkák minden alakban és árban valamint borból pénz dohány és szivar tárczák, sétatálczák ezüst fogantyúval már 1 forinttól kezdve, sakk és dominó játékok a legjutányosabb árban. Kéremva n. é. közönséget, hogy monogramos és czimeres pipákat, valamint szipkékat szíveskedjék mielőbb megrendelni, hogy kellő időben ököszülhessenek. Kiváló tisztelet maradok: S c h w a r z Dániel.

Színház.

M Ü S O R.

Csütörtökön, decz. 8-án, másodsor, bérlet 56. sz. „B.” A gascogni nemes.

Pénteken, decz. 9-én bérlet 57. sz. „C.” Ujdonságul, először: A h á l ó k o c s i k e l e n ö r e. Vigjáték 3 feiv.

Szombaton, decz. 10-én bérlet 58. sz. „A” U g y a n a z.

Vasárnap, decz. 11-én délután: A g y i m e s i v a d v i r á g; este fél 8 órakor, bérletszünetben, ujdonságul, először: T a l m i h e r c z e g n ő. Eredeti nagy operette 3 felvonásban. Irta: Kövessi A. Zenéjét szerzette K o n t i József.

A gascogni nemes.

Vége egy előadás, melyről elmondhatjuk, hogy minden tekintetben sikerült. Tízszerte szívesebben kritizálom meg, mint például ategnapelőtti mert mindenkiről csakis jót mondhatok. Kezdjük el a főszereplőn M e z e i A n d o r o n. Még ilyen sikere nem volt a debreczeni színpadon, mint a tegnapi. A közönség lebi lincselve hallgatta tiszta szép énekét, mi pedig meglepve láttuk, hogy Mezei Andor ha akar, tud játszani is. A siker oroszlánrésze őt illeti, ki egy igazi gascogni nemes állított elénk minőt csak a szerző fantáziája kigondolhatott. Énekszámait mint már említettem ki tünően sikerültek, mit a közönség zajos tapsokkal honorált. Gratulálunk a tegnapi fellépéséhez. R. Serfőzy Zseni emelkedett ki azután nagyobb szerepében. Mérit játszotta kedvesen s énekszámával pedig igazi elismerésünket vivta ki. F. Kállay Lujza Kaszkarita szerepében juttatta érvényre remek hangját. Karács pedig mint Dzsemsz herczeg volt jó. Szentes Rupinell kormányzót játszotta meg lehetőleg sikerültebben. Határozottan kabinet alakítás volt a kormányzó szerepében. Dícséret illeti meg az opera betanítóját és dirigensét Vincze karmestert, ki hévvel és ambícióval dolgozik, hogy correct előadásokat vezethessen. Az összhangot zavarta Bartha titkár ur azon tégvedése, hogy az operát a színlapon 3 felvonásnak tüntette fel s a közönség közül a 3 ik felvonás után sokan hazamentek.

Vegyes hírek.

x **A királyné nővére.** Trani grófné két nap óta Schmidt asszony név alatt Bécsben tartózkodik, hol az Imperial fogadóban vett szállást. A herczegnő inkognitója csak tegnap ért véget, a midőn a király sógoranját a fogadóban meglátogatta. Az uralkodó egyik szárnysegéde kíséretében hajtatott a fogadó elé és fél óránál tovább időzött a herczegnőnél. Kivüle a herczegnő eddig senkitsem fogadott, el lenben gyakran kísértél és kikocsizott, mely alkalmakkor általában feltűnt a boldogult királynénkhöz való megkapó nagy hasonlatossága egy arczára alakjára, mint tartására nézve.

x **A szegény Kamilló.** Egy Kamillo Valentin nevű fiatalember a napokban a Riva

di Chiajáról akarta élvezni a naplementét s épen mikor a természet szépségében gyönyörködött, három briganti megtámadta. A szegény fiatalember odaadta összes pénzét: tizen hat lírát. „A koldus — kiabáltak a rablók — csak tizenhat liraja van! Add ide a kabátot, a mellényedet, a nadrágodat is!” És a szegény Kamillóról lerángatták minden ruháját. Csak a kalapját hagyták meg, azután elillan tak. A sors pedig úgy akarta, hogy kevéssel ezután egy rendőr jött a szegény Kamilló felé, a ki kétségbeesetten toprongótt azon, hogy fog ő hazajutni, A mint a rendőrt meglátta, azt hitte, hogy az is valami briganti s ueczu neki, el kezd szaladni. A rendőr utána s el is éri. Hába erősítgeti a szegény Kamilló hogy kirabolták, a rendőr bekiséri szemérmetlen magaviselet miatt s becsuktatja; csak más nap sikerült a börtönből szabadulnia. Nem elég, hogy kirabolták, még a hegyibe őt is becsukták! Valészinű, hogy nem megy többé a Riva di Chiajára n a p l e m e n t é t nézni

x **A kifosztott ékszerüzlet.** A mult éjjel az Andrassy-ut 11. sz. a. levő Ellinger-féle ékszerboltban tudvalevőleg betörők jártak, s onnan tömérdék, eddig még pontosan meg nem állapítható ékszereket elvittek. A rendőrség nagy erélyvel látott a nyomozáshoz de eddig a tettesek nem kerültek kézre. Dél-előtt a helyszínen járt Farkas rendőr tanácsos, a bűnügyi osztály vezetője több detektívvel s helyszíni szemlét tartott. Az ügyet B é r c z i kapitánynak osztották ki, s ez ügyben egy egész csomó detektív végzi a nyomozást.

Ma összeirták az ellopott ékszereket. Van közte gyűrű gyémánt-, rubint-, szafir- kövekkel fülbevalók, melltűk, broche-ok, karpereczek, arany, és ezüst-órák, arany és ezüst-lánczok, joujouk stb. Nehány rendkívül értékes holmi is van közte, egynehány- nak leírását is adjuk:

1 pár fülbevaló briliánsal értéke 1400 forint.

1 pár fülbevaló ezüst foglalattal értéke 716 frt.

1 pár fülbevaló ezüst foglalattal és briliánsal, értéke 628 frt.

1 melltű patkó alaku 9 brill, értéke 160 frt.

1 drb broche 33 brill., 28 gyémánt, 2 gyöngy, értéke 195 frt.

1 drb broche 42 brill. s 2 gyönggyel 325 frt.

1 drb broche 33 brill. s 2 gyönggyel 855 frt.

1 drb 26 brill. karperecz szafirkövel 290 frt stb. Azonkívül még 150 frt készpénzt is vittek el. — A rendőrség nyomozza a betörőket.

x **A nő ideálja.** Egy angol folyóirat az angol arisztokrácia több férfitagjához kérdést intézett, mit képzelnek az ideális nő alatt. A számos érdekes válasz közül különösen figyelemreméltó Desart gróf nyilatkozata. Szerinte »meg kell szokni azon nők elől, a kik nadrágban járnak és kerékpározni, mert ezeknek igazán csak a legnagyobb udvariasság adhatja meg a »hölgy» nevet. Az igazán ideális nő legfőbb hivatása férjének baját, gondját és unalmát eloszlatni. Lord Evokné szerint: »Az ideális asszony legyen elsősorban jó háziasszony és jó szakácsnő!» Szóval az angol arisztokrácia nem sok idealizmust kíván — az ideális nőtől.

x **Bismarck kapczája.** Ezt aposztrofálta egy német anarkista lap szerkesztője, ki különben szabólegény, mikor kikelt Bismarck borbélyja ellen, amért az drága pénzen árul-gatott olyan medaljonokat, amikbe beletette Bismarck három hajszálát.

»Már örülünk, — írta a többi közt, — hogy legközelebb hirt adhatunk arról is, melyik újonnan épülő templom kapja meg ol-tártakáról Bismarck kapczáját.»

E megjegyzés miatt a bíróság azzal a megokolással, hogy a szerkesztő-szabó megsértette mások vallásos érzését, hat hónap-fogságra ítélte el.

Katicza.

Nincs borzasztóbb valami a világon, mint mikor az embert jól elverik, de úgy, hogy a feje bubjától a lába kis ujjáig mindenütt éri a verést, s itt-ott folytonosság hiányai támadnak, a melyek kényszerítik ágyban feküdni, még pedig úgy, hogy testének azon a hamisphaeriumán kell feküdnie, amelyen az arezát viseli.

Igy feküdttem én a három kalapos legény kézi munkája következtében álló hétig, mi alatt a vén házi asszonyom szakadatlan rakta rajtam végig a h i d e g borogatásokat.

Hogy teljes legyen a keserűségem, az első napokban valóságos bucsujáró hely volt a lakásom!

Valhány hitelezőm a várcsban létezett, az mind arra volt kíváncsi, hogy mikor fizettek már.

Egyik a másiknak adta az ajtó kilincset.

Volta olyanok is, akiket még az én követ megindító nyögéseim sem ijesztettek el, hanem leültek a szobámban, s ott az én fülem hallatára kezdtek tanácskozni, hogy mi képen jussanak a pénzükhöz.

Örült ideák!

Boszuságomban már a párnáimat harapdáltam, s ha meg tudtam volna fordulni, ki üztem volna a szentségtörőket hajlékomból, de így tehetlenségem kínos érzetében csak szent fogadást tehettem, hogy ezek — soha az életben nem fognak látni tőlem egy garast sem.

Élve a gyanúperrel, hogy a hitelezők se regét majd a végrehajtó fogja követni, minden tulajdonomat képező ingóságot áthurcoltattam a háziasszonyommal a saját lakásába.

Ötödnappra jókor reggel csakugyan megjött a rezessoru végrehajtó. Persze őt is hasonlóan fogadtam.

— Jó reggelt kívánok!

— Arezom a párnába nyomtam.

— Üssön meg a tüzes istenryila — morgogtam a párnába, azonban ő ezt udvarias köszöntésnek is vehette.

— Hisz tetszik ismerni, én Járosi Sámuel városi végrehajtó vagyok. — Foglalni jöttem.

Egy kissé fölemeltem a fejem a párnáról.

— Hát akkor tessék helyet foglalni — mert mást ugyan én nálam nem foglalhat semmit.

Nem hitt a tolvaj. Sorra kinyitogatta a szekrényeket, de még az ágy alá is benézett.

Talált is három szennyest gallért, két kirojtosodott manchettet és két kopott nyakkendő.

Igaz a! Egy nem valódi nyakkendő is ott hevert, azt előbb össze-vissza forgatta, nézegette, azután zsebre vágta, s elment szó nélkül.

Rögtön hívtam a háziasszonyomat, — s hozattam vele e ismert kis piros czédulát:

„R a g á l y o s b e t e g.”

Azt kiszegsztem az ajtóra. Bezzeg nem jött azután hozzám senki. Azaz hogy jött bizony.

A szerkesztőségi szolgáló, aki hozta az havi fizetésem, s a főszerkesztő levelet, amelyben értesít hogy elvagyok a hivaiból bocsátva.

Nem nagyon busultam. Mikor felgyógyultam, — elutaztam haza ott a személyes ismeretségeim révén vasutas lettem.

Felfogadtam, hogy pontos, jó hivatalnok leszek, asszony személyre többet nem nézek, korcsmába, kávéházba nem járok: Busongó özvegyemre mindennap a hivatalos óra után mindig kijártam a sétaterre — gondolkodni.

Egy napon, amint ott fel s alá ügyelgek feltűnt nekem egy gyászruhába öltözött karcsu női alak.

Arezát nem láthattam, mivel a föléje vont sűrű fátyol teljesen elfedte, hanem ele-

gáns, büszke tartása után sejtettem, hogy nagyon szép lehet.

Azután mindennap találkoztunk, mert mire én kimentem, őt már rendszeren ott talál-tam — Ő sétált előttem én sétáltam ő utána.

Egy ilyen alkalommal véletlenül elejtette zsebkendőjét. Hirtelen odaugrottam, felkaptam átnyújtottam.

Az a meleghangon elrebegett „köszönöm” mely a fátyol mögül mint egy Ienge szellő lebbenése felém susogott, egyszerre bizsergésbe hozta vérehet.

Reszkette vártam másnap a hivatalos óra végét, s amint elérkezett, rohantam a sétaterre.

Ott volt a galamb! Masnap már köszöntem neki, elfogadta, harmadnap már fel-emelte fátyolyát, mikor meglátott, negyednapon már megszólítottam, s ötödnappra már jó barátok lettünk.

Jaj de szép szőke leány volt. S én csak s z ő k é k e t imádom. — Aztán milyen ábrándosan tudott nézni szép világoskék szemével!

Elpanaszolta, hogy nem régen halt meg az édes anyja, hogy az anyja alsóbb hivatalnok a megénél, addig panaszkodott, míg teljesen belepanaszkozta magát a szívembe — Örültem belé szerettem.

Minden estémet ezután ott töltöttem náluk.

Az öreg egy vén kurucz — eleinte egy kissé bizalmatlanul fogadott, hanem amint elkezdtem üveg számra hordani a jó szilvériumokat meg egy csomó számra a száraz szivakat hát kissé fölmelegett. Kegyes volt, s leült velem „tartlítani.”

A kis Katicza — mert ez volt imádot-tam neve — kézimunkát véve, odaült a szé-kem mellé kibicézni. Az asztal alatt lábaink találkoztak, persze, hogy minden játékot elvesztettem. Ezettemegavallósan. Egy este aztán meguntam a tarlit, lecsaptam a kártyát s huszárosan neki vágva, megkértem a kis Katicza kezét. Az öreg ram nézett:

— Ne bolondulj meg uramöcsém. Én a felsőt várom s akkor lesz belám meg néhány felsőm, ki leszék én meg benn marad, Ját-szuk ki csak ez a parthiet.

Szerencsére megkapta a negyedik felsőt, én duplán fizettem a parhiet, ő meg oda ígerte nekem a Katiczát.

Másnap délután hazamentem frakkba csaptam magamat s magamhoz véve a már egyszer használt jeggyűrűket, boldog örömmel siettem menyasszonyom lakására, hanem ott aztán hamarosan lehűtöttek.

Az öreg ugyennis csókolni való egyszerűséggel kijelentette, hogy meggondolta magát s nem adja vasutasnak a lányát vasutas-nak, márt annak sohasem biztos az élete. — Szolgáltatásuk közben az állomásnál, kiküldé-téseknél a pályatesteken stb. mindig érheti veszedelem, s azt csak aem kívánhatom, hogy a leány olyan fiatalon özvegyen maradjon.

Hát azt már csakugyan nem kívánhattam.

Haza mentem s egy kicsit agyonlöttem magamat, hanem az az átkozott golyó meg-akadt valamelyik bordámban s nem ölt meg. Már akkor az én kis Katiczám egy pénzügyi tanácsos jegyese volt. A vén fráter bizonyosan pezsgőt meg regalitást adott az öregnek esténként.

Igy hát a második házasságomon is más esküdött meg az én menyasszonyommal.

Omikron.

Unnepelt gonosztevőnk.

Ötven éve már annak, mióta a párisi törvényszék a Lafarge asszony mérgezési pörét letárgyalta, a párisi nép azonban még mindig rokonszenvez a bűnpör rég porladó hősnőjével, a szép Capelle Máriával 1840. szeptember havában mondták ki az ítéletet a bűnös nőre,

Az ítélet egész Párisban nagy izgalmat keltett.

A szinigazgatók bölcs előrelátásából meg-titották, hogy a színházban estilapokat árul-janak.

Csak a Palios Royal-színházban mulasz-tották el az óvintézkedést, minek csakhamar megadták az árát.

A midőn ugyanis a nézőközönség a la-pokból ez ítéletet megtudta, megfélekedtek az isteni Déjazot játékaról és oly verekedés támadt a méregkeverők hívei és ellenei kö-zött, hogy a rendőrségnek kellett rendet csi-nálni.

Azon este egy képes lapot mely a mé-regkeverő arezképe híjján, a hozzá hasonlító F a l k o n, híres színészről arezképét hozta több százezer példányban kapkodták el.

Pár év előtt egész Páris Aiére Máriáért rajongott, ki szeretőjét orvul lőtte le.

A közönség ujongással fogadta az es-kuütszék előtt a merénylőnöt, a lapok pedig kösnönkét dicsőítették őt, míg áldozatát egy talpig becsületes embert, ki s e b e i b e csaknem belehalt, gunynyal és megvetéssel illették.

Biére Máriát felmentették és egy angol kezével kínálta őt meg. Az ünnepelet hölgy azonban halás volt honfitársai iránt és in-kább egy párisi gazdag urat boldogított sze-relmével.

Legujabban ismét két szenzációs tár-gyalásra van ki látás.

A Paulmier képviselő nejeé, ki egy sértő czikk miatt tévedésből, egy a dologban telje-sen ártatlan hirlapiróba féltuczat golyót rö-pített.

A megsebesült ember csodaképen mégis felgyógyult a mikor alkalma lesz az orvtá-madó nő érdekében a bíróság elnézését kérni. — Igy kívánja azt ugyanis a párisi közvéle-mény.

A másik érdekes bűnpör a Blanchini asszonyé lesz ki midőn a rendőrtiszt letartoz-tatta, így szólt hozzá nagy hidegvérrel:

— Mercezi uram! legalább lesz a lapok-nak holnap miről csevegniök.

Még egy „mot” érdekes a felemlítésre, mi egy kis divatárusnő a j k a i r ó l röp-pent el, és jobban megvilágítja a p á r i s i nők jellemét, némely hosszas lélektani fejte-getésnél.

— Kérem, adja csak ide Mme X esküdszéki kalapját.

Igy szólt a kis divatárusleány társnőjé-hez, önkéntelenül jelezvén ezzel, hogy a pá-risi hölgyek más az esküdszék előtt se tud-nak a piperéről és a k a c z é r s á g r ó l l e m o n d a n i, hol a „helyzet ünnepeles komolyságához illő” kalapjaikkal egyrészt a közönségre másrészt a bírakra és esküdtekre akarnak h a t n i, — mi többnyire sikeül is nekik.

CSARNOK.

Vén tudós.

— Elbeszélés. —

Jázmintól.

(Folytatás.)

— Nem, nem úgy kell érteni — tiltakozott hevesen — én nagyon szeretem a vendéget, s nem bánám ha mindég időzne házunknál egy-kettő, csak ez az egy ne jönne el soha, soha!

— De ki lehet az, aki iránt oly nagy ellenszenvet tanasít?

— Egy kiálthatatlan vén pápaszemes tudós, egy egy . . . eh mit is tudom én hogy kicsoda, aki mindég könyveit bujja s más egyébb a világon nem érdekli.

Heves kifakadásában arca kipirult, nagyon szép volt e pillanatban.

Az ifju gyönyörködve nezte a bájos arcot, de aztán komoly arcot vágva, résztvevőleg mondá:

— Igazán sajnálom. Talán az a bizonyos ur nagyon sokat kellemetlenkedik házuknál és bizonyosan gyötri kegyedet az ő tudományával, illetőleg hogy mindég tudományos dolgokat fejteget, ami magától értetődik, az ilyen fiatal teremtésnek csak unalmat szerez.

— Ó nem, hisz' még nem is láttam.

— Nem látta? — csodálkozott az ifju — akkor nem mondhat róla ítéletet.

— Mégis gyűlölöm, ki nem álhatom látatlanban is.

— Miért?

— Ma fog érkezni, hogy kezemet megkérje, pedig én . . .

Hirtelen elahadt szava, zavarodottan tekintett a szép nyílt szempárba.

Mily gondatlanság tőle, egy idegen férfi előtt így beszélni, de nem tehet róla mikor oly őszinte arcza van, önkéntelenül is bizalomra ragadja az embert.

Az pedig megragadva a szó fonálát, kérdé:

— Pedig én? . . .

— . . . Én . . . én csak olyan emberhez megyek férjhez, akit szeretni fogok.

Elöntötte arcját a meleg piros vér, mikor észre vette az ifju arcján a futó mosolyt.

Bánta már, hogy oly bizalmas volt hozzá, hiszen még nem is bizonyos az egész dolog.

— Kényszeríti valaki kegyedet arra, hogy oly férfíhez menjen nőül, a kit nem szeret.

Ezek a szavak megint oly résztvevőleg lettek kiejtve, hogy Mariska kényszerítve lett válaszolni.

— Apám úgy kívánja, sőt követeli.

— De hátha az illető megnyerné tettségét, hisz még nem is látta. — Hátha nem is olyan csunya, pápaszemes vén ember, mint a hogy azt elképzei.

Lehet az csinos, kellemes ember, nem következik az, hogy a tudósnak vénnek, s csunyának kell lenni,

Meleg hangon beszélt, szép kifejezésű szemeit a lányra függeszté.

— Nem tudom másnak képzei, mint ahogy kegyed előtt le irtam.

És feltéve ha fiatal volna is, egy olyan nagy tudományu ember nem lehet kedves, az annyira el van foglalva tudományával, hogy a világon más nem érdekli. Feleségét elhanyagolná, nem törődne vele, óh egy olyan ember mellett iszonytató lenne élni.

(Vége köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József oudapesti terménybizományi czég je lentése.—

Debreczen, december 7.

Készáru tartot

Okt. buza	9.80—981
Tav. buza	8.55—8.56
Tav. rozs	5.97—5.98
Tavaszi zab	

Majusi tengeri 1899	4.93—4.94
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertésplac. december 7. Magyar elsőrendű: Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli súlyban) 56—57 krajczárig Közép (p.-kint 251—320 klz. súlyban) 57—57 1/2 kr. Könnyű (páronkint 250 klz.ig terjedő súlyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli súlyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm súlyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő súlyban) 57—58 krajczárig

Sertéslétszám: 1898. évi december hó 7 nappán volt készlet 47259 darab, 1898 december 7. napján felhajtott 551 darab, 1898. december 7. nappán elszállított 919 darab, 1898. december 7. napjára maradt készletben 46891 darab. — A hizott sertés üzletanyzata: lanyha.

Bécsi sertés vásár. A st.-marxi központi vásárosarnokban ma megtartott sertésvásárok bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertés 4823 darab magyar hizott sertést, összesen a 515 darabot. Az üzlet pang.

Szerbiai. 2000 mm. 78 k, 7,25 forintos, három hónapra. F-hérmegyei. 900 mm. 78,5 k. 10 frt 75 kron, 100 mm. 77 k. 10 forint 45 kron, 1400 mm. 75 k. 10 forint 35 krajczáron, mind három hónapra.

Bánsági. 100 mm. 79 k. 9.10 forintot 100 mm. 77 k. 8.60 frton vegyes, 200 mm. 0, 174060 forintos vegyes, mind három hónapra Pesivideki. 300 mm. 80. k. 9.10 forintot sárga, 150 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm. 80 k, 9.20 forintot 100 mm. 793 k 9.20 irton, 100 mm. 80 k. 9.30 forintot 100 mm. 79 k, 9.30 forintot. 200 mm. 80 20 860 frton sárga, 100 mm. 77,5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm. 79,5 k. 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81,5 k, 9,25 forintot, 200 mm. 80 k. 9,25 forintot, 100 mm. 79 k 8,85 forintot vegyes, 100 mm. 79,5 k. 8,90 forintot 300 mm. 77,5 k, 8,90 forintot 100 mm, 77 k. 8,90 forintot, 100 mm. 78 k 9,— forintot sárga, 200 mm, 78 k. 8,90 forintot, 100 mm. 78,5 k, 8,70 forintot 300 mm. 77 k, 8,90 forintot, 100 mm. 79 k. 8,90 forintot 200 mm, 78,7 k, 8,90 forintot, 100 mm. 78 k 8,90 forintot. 100 mm, 86,8 k. 8,90 forintot mind három hónapra.

Jegyzések: kilogrammonként élő súlyban

(a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49—49 krajczáron, kivételesen 50 krajczáron, középminőségű sertés 46—47 krajczáron, könnyű sertés 41—43 krajczáron, fiatal sertés 36—39 krajczáron.

Felső-magyarországi, 100 mm. 79,3 k. 8 forint 65 kron 100 mm, 81 k, 9,30 foton 100 mm, 80 k. 8,30 forintot, 200 mm. 79 k, 307 moriaton; 100 mm, 79 k, 9,— forintot sárg, 100 mm, 79 k, 9 a sár forinto ga. 200 mm. 76 k. 8,50 forintot sárga, mind nááon hónapra. 15

Zab. 100 mm. 5.70 forintot, 100 mm, 5 forint 65 kron, 200 mm. 5 forint 52 kron 200 mm 5,40 frton, 100 mm, 5,40 forintot mindkészzégnz fizetés mellett.

Buza Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forintot, 100 mm. 80 k. 9.10 forintot, 100 mm. 79,5 k. 9.10 forintot, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron, 150 métermézza 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79,5 k. 9.15 frton, 100 mm, 78 k: 9 15 forintot, 100 mm. 77 k, 6.15 forintot, 100 mm 80 k. 9.30 forintot, 150 mm, 80 k. 9.10 forintot, 100 mm 79,5 k. 9 forint 15 krajczáron, 100 mm, 79,5 k, 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 b. 9,25 forintot vegyes 2500 mm. 78,5 k. 8 90 forintot. 500 mm. 76,5 k, 8,40 forintot, mind három hónapra

Nyiltér*)

Nyilatkozat.

A nagyérdemű közönség és igen tisztelt vendém. valamint a czégem által tett vállalat kiadóinak megnyugtására van szerencsém kijelenteni, hogy az e hó 7-én megjelent „Debreczeni Hirlap” 285-ik számában ellenem közzé tett árverési hirdetmény minden alapot nélkülöz, miután az összeg teljesen ki van fizetve, illetve ki volt fizetve még a hirdetmény közzé tétele előtt.

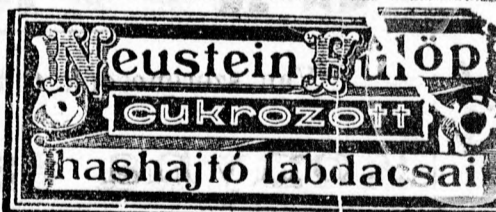
Tiszte ettel kérom e kijelentésemet tudomásul venni s czégemet továbbra is becses támogatásukba részesíteni.

Debreczen, 1898 december 8.

Karacs Imréné.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a

Szerk.

Neustein Fülöp
Cukrozott hashajtó labdaccai

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacok.)

SZÉKSZOBULAS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott küsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó dohoz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdaccai Valódi csak, ha minden dohoz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényeszkileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerháza
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Rothschnek V. Emil, Tóth Béla, Baláss Ödön, Mihálovits Isván, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerházában.

Tájékoztató.

Az „Arany-bika“ kávéházban heten fenti zenecstély van: hétéfőn Rácz Károly szerdán a Magyarok.

A Hungaria kávéházban minden szerdán szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyarai tervének zenekara.

RICHTER-FÉLE HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compositum.

Ezen hírneves házi készítésű ellenállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító, bedörzsöléstől alkalmazzák köszvényre, csúszkák, tag-szaggyulladás és meghűléseknek és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendelik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, melynek Horgony-Linimentum elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi készítésű, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegekben kaphatók, melyekben minden gyógyszerárban készíthető van; fórakár: Török löszet gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több ki-sobbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzék nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TÁRS. kész. és kir. udvari szállító, RUDOLSTADT (Thüringia).

Hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRUSÍTÁS.

Fekete és színes Ruha-szövetek, selymek, Cretonok, velezek, Vász-nak, Kanavász, függönyök, Paplano-k, Asztalneműek.

Karácsonyi és Újévi ajándék tárgyak.

Köté nyek, Kendők, Esőernyők, nyak kendők, inggombok, Himzések, szalagok, és béliés áruk

eszerzési áron alul is, minden elfogadható árban eladatnak.

Tisztelettel
Besenczky Kálmán,
a Bika szállodával szemben.

!! Még csak e hó végéig !!

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenütt kapható.

Vezérigényesség: RUDA ÉS BLOCHMANN Budapest—Eécs.

Alkamas ajándék cikkek.

Nagy karácsonyi vásár.

A karácsonyi alkalmi eladás
Ruhaselymek és ruhaszövetek
mosóbársonyok
Barchent és cretonokban

rendkívül leszállított árak mellett
nagy választékban megkezdődött

Bosznay J. és Társa

divat-áruházában

Debreczen Kossuth-utca.

Nagy karácsonyi vásár.

Alkamas ajándék cikkek.

Gázzal fűtés.

Van szerencsénk tudatni a. t. közönséggel, hogy

konyha és kályhafűtés céljaira

a légszeszt köbméterenként 12 krra mérsékelt árban szolgáltatjuk s ez által a légszeszszel való főzést és fűtést, mely kényelem, tisztaság (a füst és korom teljes mellőzése) tekintetében amugy is fölötte áll más fűtési módoknak, olcsóság tekintetében is versenyképessé tesszük.

Az érdeklődőknek teljes fölvilágítást is nyújt

a Légszeszgyár igazgatóság.

Gázzal főzés.

Gázzal fűtés.

Gázzal főzés.